

Bezwaarschrift tegen de Vereniging van 1892

BEZWAARSCHRIFT.

Aan de Eerwaarde Synode der Christ. Geref. kerk in Nederland, vergaderd te Amsterdam, den 7den Juni en volgende dagen.

Eerwaarde Vaders en Broeders in onzen Heere Jezus Christus!

De ondergeteekenden, predikanten, kerkeraadsleden en lidmaten van verschillende gemeenten der Christ. Geref. Kerk in Nederland, nemen bij dezen de vrijheid tot Uwe Eerwaarde Vergadering te komen met een ernstig bezwaar.

Met belangstelling is door ons kennis genomen van de veelvuldige onderhandelingen, die op achtereenvolgende Synodale Vergaderingen gevoerd zijn met de kerken in Doleantie; en wij vergissen ons immers niet, als wij het hoofddoel van Uw tegenwoordig samenzijn achten te wezen de bevestiging van de voorloopig geslotene Vereeniging op de voorwaarden, die te Leeuwarden vastgesteld en te 's Gravenhage door Uwe Deputaten nader verklaard zijn.

Tegen *die* Vereeniging, op *dit* tijdstip en volgens *deze* voorwaarden, richt zich juist met allen aandrang onze bede. Het heil der gemeenten, het ongeschonden bewaren van het beginsel der Afscheiding, het recht der afzonderlijke gemeenten om over hare vereeniging met andere te beslissen, de vreeze voor scheuring in eigen boezem, dringt ons Uwe Vergadering met alle bescheidenheid, maar daarom met niet minder klem, te verzoeken: *broeders! sluit thans nog niet definitief de door zooveel gevreesde Vereeniging.*

Vergunt ons enkele onzer bezwaren in Uw midden neer te leggen:

a. Nooit is den kerkeraden verzocht of opgedragen, de vergadering van manslidmaten in elke gemeente op te roepen, ten einde al of niet toe te stemmen in de voorwaarden van Leeuwarden en de verklaring, daarvan gegeven, hetgeen toch het onvervreemdbaar recht der gemeente mag gerekend worden, omdat de Vereeniging *alle* gemeenten met de kerken in Doleantie samenbindt. Wij achten daardoor de rechten der gemeente verkort.

b. In den strijd der laatste jaren bleken de beginselen van Afscheiding en Doleantie met elkander in strijd, vooral in de beschouwing der Hervormde Kerk. Indien dan niet één der twee beginselen in de Vereenigde Kerken aan het ander zal opgeofferd worden, waarvan kan hunne samenvoeging dan anders oorzaak zijn dan van twist en eindelooze verwarring?

c. Bezwaarlijk valt het ons, broeders! om voetstoots alle kerken in Doleantie, hoe ook ontstaan, zonder eenig onderscheid voor „zuivere Geref. Kerken naar belijdenis en kerkorde” te erkennen, ja, zelfs te erkennen al hare lidmaten, die zonder eenig kerkelijk onderzoek zich in het Duplicaatboek lieten inschrijven.—

d. Een ander bezwaar is niet ons geringste. Het is onze vaste overtuiging, dat de wederkerige liefde, die toch bij elk huwelijk, ook bij dat van deze kerkengroepen, een allereerste vereischte is, maar al te veel wordt gemist, en zoodanig „huwelijk” noodwendig bron van betreurenswaardige verwarring en tweedracht zal worden.—

e. En eindelijk is het ons een overwegend bezwaar voor *gereformeerd* te erkennen, wat door voorgangers der doleerende kerken in de laatste tijd in het publiek is uitgesproken en geleerd omtrent de Wedergeboorte en den heiligen Doop.

Wij achten het overbodig dit nader te ontwikkelen. Om zelfs den schijn te vermijden, dat het ons om personen te treffen te doen zou zijn, noemen wij geene namen. Er is in 't publiek genoeg over geschreven, dat U niet onbekend kan zijn.

Wij bidden U, broeders! neemt onz bezwaren in ernstige overweging, voordat het te laat is, en geeft aan onze bede gehoor. Sluit *thans nog niet* de door zoovelen gevreesde vereeniging; geeft althans vooraf *allen* gemeenten de gelegenheid zich openbaar uit te spreken.

Gods Geest besture Uwe Vergadering in al hare handelingen, tot heil en eenheid der Gemeente Gods en tot eere van Zijnen Naam!—

De opstellers van het bezwaarschrift.

Namens hen:

F. P. L. C. VAN LINGEN.

Js. WISSE, Czn.

ZETTEN, }
's GRAVENHAGE. } Mei 1892.

